

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Nu har hr. Kristian Jensen jo selv sagt, at det ikke er et område, han er dybt inde i, og derfor skal jeg også tilgive, at svaret ikke blev særlig præcist.

Jeg skal bare sige, at Institut for Miljøvurdering i hvert fald intet har at gøre med at vurdere naturens tilstand i Danmark. Det, som instituttet efter sigende skal kunne – og det vil jeg også sætte et spørgsmålstejn ved, men det er det angivne formål – er at lave økonomiberegninger, men ikke at lave rapporter om naturens tilstand: Går det tilbage med den biologiske mangfoldighed? Forsvinder vådområderne? Hvordan har havmiljøet det? Osv. Sådan nogle ting kan Institut for Miljøvurdering under ingen omstændigheder og er heller ikke blevet bedt om det.

Det, der er sket, er, at enhver sagkyndig rådgivning og debatskabende aktivitet inden for naturområdet er fjernet af regeringen, og kan hr. Kristian Jensen påvise andre steder, hvor man kan løfte den opgave? Det kan han sikkert ikke, for de findes ikke, og på baggrund af det vil jeg spørge én gang til: Hvorfor er det ikke vigtigt for Venstre at have et uafhængigt organ, som kan oplyse og rådgive om naturtilstanden og udviklingen i den danske natur?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Kristian Jensen og derefter går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Vi mener så sandelig, det er vigtigt, at vi har nogle, der både overvåger og rådgiver regeringen i den beslutningstagen, den måtte have med hensyn til miljøets tilstand, hvorledes det går med havmiljøet og biodiversiteten og de andre eksempler, som hr. Jørn Jespersen nævnte.

Der ligger internt i Miljøministeriet en lang række velkvalificerede rådgivningsinstitutioner, der er med til at undersøge og overvåge de ting: Danmarks Miljøundersøgelser, Skov- og Naturstyrelsen, osv., osv. Men det, der er sagen, er, hvorvidt lige netop Naturrådet fortsat skulle være en statsliggjort institution, eller den skulle stoppe med at få tilskud og dermed vende tilbage til den situation og den tilstand, den var i før midten af 1990'erne.

Så kunne man jo rent retorisk vende hr. Jørn Jespersens spørgsmål om og spørge: Hvilket organ er mest uafhængigt? Det, der får midler af

statskassen, eller det, der er helt privat og selvfinansieret?

Pernille Blach Hansen (S):

Som det er fremgået af flere indlæg, startede denne debat jo med et opgør med statsautoriserede smagsdommere og eksperttyranni, som statsministeren sagde.

Kl. 15.20

Så blev det til at nedlægge overflødige råd og nævn, men i virkeligheden var det jo noget helt andet. Længe anede man, at der var nogle skjulte motiver, og efter knap 9 måneder kom statsministeren til at tale over sig og fortælle, hvad det i virkeligheden gik ud på. Det handlede om, at statsministeren syntes, at de nu fyrede eksperter kom med 1968-tænkning og var for kritiske over for statsministerens eget parti, Venstre. Kort sagt: De, der kritiserede borgerlige tanker, skulle ud. Der var ikke tale om saglige kriterier, men om politiske fyringer. Der var tale om et rent ideologisk felttog mod anderledes tænkende.

Det synes vi er et demokratisk tilbageskridt. At afskære bruger- og borgerdeltagelse og nytænkning på vigtige samfundsområder synes vi er meget problematisk.

Men samtidig med dette dække, som i virkeligheden handlede om at fyre de kritiske, er der jo også forsvundet en række aktiviteter. Kort sagt: Det handlede ikke mindst om nedskæringer. Det skete især på de områder, som efter en typisk borgerlig tankegang ikke skal være underlagt staten, og hvor samfundet ikke skal blande sig så meget. Det var fødevarerikkerhed, miljø, trafikikkerhed, kultur og ulandsarbejde, bare for at nævne nogle få.

En af de ting, som bl.a. forsvandt, hvilket vi syntes var ærgerligt, var Vandfonden, som vi har været inde på i dag. Det var støtte til forbrugere på landet, der havde forurenede drikkevand. Det ønskede Venstre og Det Konservative Folkeparti ikke skulle fortsætte.

Et andet eksempel var Børnekestopuljen, som støttede forsøg med ernæringsrigtig kost til børn i skoler og daginstitutioner. Det synes vi faktisk var et smadder godt formål. Vi ved, at vi har store problemer med sundheden hos vores børn og unge. Der var ikke tale om eksperter eller smagsdommere, men om konkrete politiske aktiviteter og konkrete aktiviteter rettet mod forbrugere, rettet mod børn, som nu er forsvundet.

Men samtidig med hele den her diskussion om at nedlægge råd og nævn har regeringen jo